

Velikonočni ponedeljek – leto C

Pot v Emavs

In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih potovala v vas, ki se imenuje Emavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema. Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima. Njune oči pa so bile zastrte, da ga nista spoznala. Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?« Žalostna sta obstala in eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, mu je odgovoril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?« »Kaj neki?« je rekel. Dejala sta: »Kar se je zgodilo z Jezusom Nazarečanom, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom; kako so ga naši véliki duhovniki in poglavarji izročili v smrtno obsodbo in ga križali. Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo odkupil Izrael. Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo. Vsi iz sebe smo tudi zaradi nekaterih žena iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj pri grobu in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so imele celó videnje angelov, ki so dejali, da živi. Nekateri izmed naših so šli h grobu in so našli vse takó, kakor so pripovedovale žene, njega pa niso videli.« In on jima je rekel: »O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega, kar so povedali preroki! Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in šel v svojo slavo?« Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih.

Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, kakor da gre dalje. Silila sta ga in govorila: »Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.« In vstopil je, da bi ostal pri njiju. Ko je sédel z njima za mizo, je vzel kruh, blagoslovil, ga razlomil in jima ga dal. Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala. On pa je izginil izpred njiju. In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v naju, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma?« Še tisto uro sta vstala in se vrnila v Jeruzalem ter našla zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi. Govorili so, da je bil Gospod resnično obujen in se prikazal Simonu. Tudi ona dva sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha. Lk 24,13-35

Kaj je resnica?

Kaj je resnica? je vprašal Pilat, potem si je umil roke in rekel: Nedoržen sem pri krvi tega človeka, vi glejte! Kaj je res? se sprašujeta učenca na poti v Emavs. Ne moreta in nočeta se znebiti tega vprašanja, nočeta si hladno umiti roke. Hočeta spoznati, kaj je resnica. O čem neki naj se pogovarjata, če ne o resnici. To, kar ju je v življenju nagovorilo, temu skušata priti do dna. Zato se jima Resnica z veliko začetnico pridruži na poti. Kot običajno v nenavadni podobi, zato se čudita in ga vprašata: Si ti edini tujec v Jeruzalemu, da govoriš kot bi padel z Marsa?

Sestavljanje slike o resnici je več kot očitno popolnoma neučinkovito, če ostaja pogled zazrt v premlavanje dogodkov in mnenje množice. Jezus k iskanju resnice o dogodku pristopi drugače, poglejmo:

*O nespametna in prepočasna v srcu, da bi verovala vse,
kar so povedali preroki!*

Najprej opozori na njun greh! Pozabila sta na vero. Vero, ki raste iz poslušnosti božji besedi. Če se bosta vrtela le okrog tega, kar pravijo ljudje, ne bosta spoznala ne svojega greha, ne resnice o svetu in dogodkih!

*Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki
ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih.*

Razlaga jima božjo besedo, ki osvetljuje dogajanje, o katerem se pogovarjata.

Potem ostane z njima:

*Ko je sédel z njima za mizo, je vzel kruh, ga blagoslôvil,
razlomil in jima ga dal.*

Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala.

Meso in kri ti nista tega razodela! pravi Jezus Petru glede spoznanja Resnice. Šele uživanje evharistije prinaša pravo spoznanje.

*Še tisto uro sta vstala in se vrnila v Jeruzalem ter pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti
in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha.*

Spoznanje Resnice poneseta v svet, ki Resnico išče.

Mar ni to čudovita podoba evharistije - svete maše, ki je vir spoznanja:

O nespametna – kesanje,

Razlaga pisem – božja beseda,

Vzel je kruh in ga blagoslovil – darovanje, spremenjenje in obhajilo,

Še tisto uro sta se vrnila – sklep daritve, ki se nadaljuje v življenju.

Kako grozno je slišati, ko kdo reče pri spovedi, da ne hodi redno k nedeljski maši in se opraviči, da se z Bogom lahko pogovori kar sam, da si lahko sam naredi sveto mašo. A nič manj grozno nit, da ta drža izvira iz tega, da obhajanje svete maše rednih vernikov in duhovnikov največkrat ne vodi v iskanje resnice in oznanjevanje. Sveta maša je resnična, če spreminja naše življenje!

Naj vam na velikonočni ponedeljek, ko se tudi mi odpravljamo v Emavs zaželim:

- Naj bo naše življenje neprestano iskanje Resnice!
- Naj Resnico odkrivamo v pristnem obhajanju sv. evharistije!
- Naj spoznanje Resnice spreminja svet v luči Velikonočnega dogodka!